

Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΖΩΩΝ

ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ κ. ΧΡΗΣΤΟΦΙΔΑΚΗ
ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΜΑΘΗΤΕΣ ΚΑΙ ΚΑΘΗΓΗΤΕΣ
ΤΟΥ ΜΑΡΑΣΛΕΙΟΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛΕΙΟΥ

Η προστασία των ζώων από νομικής απόψεως

Στο θέμα αυτό που γενικότερη μελέτη παρέχει τόση ευαισθησία και ανθρώπινη συγκίνηση, ή νομοθετική απόφαση είναι στεγνή, τυπική, όπως κάθε μελέτη που έχει για βάση το νόμο. Έξετάζοντας νομικώς την προστασία των ζώων κάνουμε μία ιστορική αναδρομή σε παλαιότερες νομοθεσίες, σε παλαιότερους χρόνους, για να δείξουμε πως οι σημερινοί νόμοι δεν είναι δημιουργήματα της σύγχρονης νομοθετικής σκέψης. Η έρευνά μας θα περιορισθεί στα δίκαια των λαών τα οποία είχαν μία σχετική ανάπτυξη στα χρόνια αυτά διότι μόνον στους λαούς αυτούς οι οποίοι ήταν προωθημένοι και έδιναν το δίκαιο εις τους ανθρώπους θα έφρονιζαν και για την προστασία των ζώων. Και θα δοθώ τους Αιγυπτίους, τους Έλληνες και τους Ρωμαίους. Οι Αιγύπτιοι που όπως ξέρουμε ήταν λαός ο οποίος πρώτος δούσε στις τέχνες στα γράμματα στις επιστήμες είχε και σχετική νομοθεσία. Τώρα αν υπήρχαν διατάξεις που προσέτασαν τα ζώα, έπικε από την περίπτωση που ένα ζώο το έκλεβαν ή το εκτόκωναν είναι άγνωστον για τις δυο αιτίες τις οποίες ανέφερα είναι γνωστό ότι υπήρχε. Αλλά ή προστασία των ζώων δίνεται από την Αιγυπτιακή θρησκεία. Τα λεγόμενα Ιερά ζώα που ή βλάβη τους ή ή καταστροφή τους έχει βαρύτερες συνέπειες για τον δράστη; ακόμα και αυτή τη θεατική καταδίκη "Όλες αυτές αι θρησκευτικές δοξασίες των Αιγυπτίων είναι μία λατρεία για τα υπέροχα αυτά ζώα, μία αγάπη, μία τάση προς προστασία αυτών.

Μετά το Αιγυπτιακό δίκαιο ακολουθώντας την χρονολογική σειρά, θα σταματήσουμε στο Έλληνικό. Η Έλληνική ψυχή λεπτή και ευγενική γεμάτη όμορφιά και φώς, προστατεύει τα ζώα από την ανθρώπινη κακία και σκληρότητα. Παράδειγμα

και γυμνασιαστών, καθώς άλλως τε συμβαίνει και σε άλλες κρατικές υπηρεσίες.

2) Έάν θεωρούνται έλλειπείς οι ειδικές γνώσεις του γυμνασιαστού και απαραίτητη ή μετακαταδουσία του, το κράτος έχει μεγαλύτερη ήθικην υποχρέωση να υποστηρίξει αυτόν την σχετική δαπάνη, αφού αυτός έχει περισσότερη υπηρέσια από τους μονοταξίτες και μεγαλύτερη έγκυκλοπαιδική μόρφωση από τους τριτοβάθμιους.

και 3) Έάν τέλος είναι παράλογα ή άδικα ή άδυνατα τα παραπάνω, ως λείψον οι τύποι κ' ως έρθουν στην ούσια λέγοντάς μας: «Ίδού ή Ρόδος». Έτσι θα λείψουν τα παραπάνω μας και θα καθίσωμε... στον πάγκο μας.

Τόλιμας Κρήτης 3 7-1933
Με βαθεία εύγνωμοσύνη και έκτιμηση
Κων. Τσαπάκης
Γυμνασιαστής

είναι της Ιεράς βουο του Παρθενώνος. Ο Πλούταρχος δε των Άθηναιών δήμος οικοδομών τον Έκατόμπεδον, όσας κατενόησαν ήμιοι νους μάλιστα τοις νόνοις έγκατερούσας, απέλυον έλευθέρας νέμασθαι και άπέτοις, ών μίαν φασί καταβαλινουσάντη Έκότης προς τα έργα τοις άνάγκουσι τάς άμάξας όποζου γιοις εις άκρόπολιν συμπαρατρέχειν και προηγεσθαι καθάπερ έγκυλευομένην και συνεζορμώσαν, ήν και τρέφεσθαι δημοσία μέχρι τελευτη; έψηφισάντο.

Δηλαδή όταν οι Άθηναιοι έχτιζαν τον Παρθενώνα όσα από τα μούλδρια ήταν άνίκανα για εργασία τα αφήσαν έλευθερα, λένε ότι ένα από αυτά ακολουθούσε τα άλλα που έεργαν τα όποζουζα νομίζοντάς ότι προσφέρει εργασία. Τότε οι Άθηναιοι έψηφισαν νόμον να τρέφεται με έξοδα του δημοσίου μέχρι του φυσικού του θανάτου.

Και ο Πατριάρχης; Φώτιος άναφέρει διά την φιλάνθρωπία και συμπάθεια και έπιμέλεια των Άθηναιών για τα ζώα. Είναι δε το έζησ παρμύνη από τον Έλλάδιο. Και ταύτα ίερακχα φεύγειν στραθούδς άν Άρειώ Πάγω των Άρεοπαγιδών ενός κατέπεσον εις τον κόλπον, ο δε τον πρόσφυγα δέον σώζει, άνεπλε. Το δε συνέδριον άπεκρίθηεν ως οδχ όσια δρδσαντα τοστω. Και όμως παρ' ελητή προδιάθεση αυτή, νομοθετική προστασία δεν φαίνεται πουθενά, είναι άληθεια ότι οι γνώσεις μας για το Έλληνικό δίκαιο είναι περιορισμένες, είναι σχεδόν μόνον του Αττικού δικαίου και αυτές δεν στήριζονται σε πηγές νομικές αλλά είτε σε έργα ρητόρων (Δημοσθένης Λυσία κ τ. λ.), είτε φιλοσόφων (Πλάτωνας κ τ. λ.), είτε σε ιστορικών (Θουκυδίδης Ξενοφώντας κ.τ.λ.).

Ότι και στους Έλληνες υπήρχαν ζώα Ιερά όπως και στους Αιγυπτίους είναι άναμφισβήτητο και ότι τα ζώα συνδεόντο με την λατρεία όρισμένων θεών, όπως ή Κουκουβάγια κ.τ.λ. Επίσης έθεωρείτο άμικρία να σφάζονται θώδια του άλετριου, είναι δε παράδοξον ότι και σήμερα σε μερικά μέρη του Έλληνισμού διατηρείται αυτή ή Ιερά παράδοση για τα θώδια του ζευγαριου. Στα Δωδεκάνησα μερικοί παλαιών Ιεδών δεν τρώνε κρέας θωδίου και γενικά για τον γεωργό είναι ζώο Ιερό. Και τώρα έρχόμαστε στο Ρωμαϊκό δίκαιο που ή ανάπτυξη του και ή πρόδος του ή μορφή του και οι διατάξεις του είναι τέτοιες που κυβερνάει τρεις χιλιάδες χρόνια, λαούς άνομοιογενείς και διάφορες βαθμίδας πολιτισμού και που μέχρι σήμερα που ή ισχύς του άντικαταστάθηκε με διάφορους κώδικες πάλι βάση του είναι το Ρωμαϊκό δίκαιο και ή έρμηνεία του στήριζεται πάνω σ' αυτό. Δίκαιο που ή μορφή του είναι τόσο παγκόσμια και ή εξέλιξη του τόσο μεγάλη είναι απαραίτητη ή προστασία του να περιλαμβάνη κάθε εκδήλωση άξια νομικής προστασίας και κατά συνέπεια μία

τέτοια είναι και ή προστασία των ζώων.

Ο νόμος αυτός ψηφίστηκε από τους Πληθείους και προβλέπει για τη προστασία και ευημερία των ζώων. Έπειτα όταν ή Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία έγινε Βυζαντινή οι διατάξεις αυτές εξακολουθούσαν να εφαρμόζονται αφού περιλήφθησαν ξανά στη μεγάλη κωδικοποίηση του Λέοντα του Σοφου και εξακολουθούσαν να εφαρμόζονται μέχρι της Τουρκοκρατίας όταν έπαψε πια να ισχύει το Ρωμαϊκό δίκαιο, αφού δικαιο και δικαιοσύνη δεν υπήρχε για τους Έλληνες. Σία χρόνια της σκληριάς δεν θά βροζώμε καμιά διαταξη για τα ζώα αφού νόμος δεν υπήρχε ούτε και για τους ανθρώπους. Μετά την άπελευθέρωση της Έλλάδος ή Αντιβασιλεία έφερε την Ρωμαϊκή Νομοθεσία πάλι στη ζωή της όποιες όρισμένοι νόμοι περιέχαν μια άρχη για τη προστασία των ζώων, και φθίνομε στο διάταγμα του 19 9 που οι διατάξεις του έχουν σαφή και καθορισμένη την έννοια της ανθρωπιστικής και εύγενούς άντίληψης προστασίας του άδυνάτου ζώου, στην άγριότητα και στα πρωτόγονα ένστικτα του ανθρώπου. Ο νόμος 1038 άρθρο 1ον λέγει. (Όστις βασανίζει, κακοποιεί, ή μεταχειρίζεται μετά σκληρότητας ή χρησιμοποιοεί προς εργασία ή φορτώνει ζώον άσθενές ή άνάπηρον ή πέραν τής φυσικής του άντοχής ή πέραν τής φύσεως των άδυνάτων διατάξεων όρισόμενου δάρους τιμωρείται με πρόστιμον 350 δραχμών ή με κράτησιν μέχρις 20 ήμερών ή και με άμφοτέρας τάς ποινάς ταύτας. Πάν ζώον άνίκανον προς εργασία λόγω άθραππέουτου νόσου ή βαθέως γήρατος δύναται να φονεύηται άνευ άποζημιώσεως έάν ειδική τις έθεσις πολιτικού ή στρατιωτικού κτηνιάτρου υποδείξη ως άπολύτως άναγκαίον το μέτρον τοστω. Το άρθρο τοστω μόνο του είναι διαταξη που προστατεύει το άδύνατο άνέναντι στην άδθαιρεία της σκληρότητας, την άγριότητα και τα πρωτόγονα ένστικτα του ανθρώπου, είναι οσιαστική άν όχι πλήρης που καθ' ένας άπαιτούσε από τον ανθρώπινο πολιτισμό.

Μία ειδική έπίσης διαταξη είναι ή τιμωρία για τη βλάβη και την καταστροφή όρισμένων ζώων (πηνών) που ή καταστροφή τους θα έπέφερε βλάβη γενική ή άξωλο θρευε το είδος τους, αλλά έπίσης βλάβη για τη γεωργία που τα πτηνά αυτά είναι άπόλυτα χρήσιμα και είναι.

Το κυνήγιον άνασκειται μόνον δια πυροβόλου όπλου, άπαγορεύεται ή τοποθέτησις και χρήσις παγιδών, κλωθών, δικτύων, θρόχων, άγκίσλων, εοβήρων, λιθίνων πλακών, φώνων έλκυστικών ή άλλων άναλόγων μέσων και όργάνων σκοπών έχόντων την σύλληψιν ή καταστροφήν των ζώων ή πτηνών.

Άπαγορεύεται ή καταστροφή ή ή άφαιρέσις των φωλεών των πτηνών, των νεοσσών και ή συλλογή ώων.

Άπαγορεύεται ή καθ' όμάδας θήρα όταν το σύνολον των προσώπων των άποτελούντων την όμάδα είναι κλειόνα των θέκα.

Η θήρα άπαγορεύεται από 1ης Μαρτίου μέχρι 16ης Αύγουστου. Στο άρθρο αυτό χρησεται μία

γενική προστασία που σκοπό έχει να δώση στα ζώα ή στα πτηνά τον καιρό της άναδημιουργίας των. Τέτοιοι σχετικοί νόμοι υπάρχουν κι άλλοι, αλλά δεν θέλω να σας κουράσω περισσότερα με τη έεση αυτή διατύπωση των νόμων.

Δεν ξέρω άν στη πρακτική εφαρμογή άποκόψω τον άνω νόμον άν γνωρίζω ούτε άλλως τε είναι δυνατόν άν εφαρμόστηκαν, άν οι ποινές έπεβλήθησαν και ποιά τα άποτελέσματα της ποινικής δίωξης. Πάντα όμως είναι ίκανοποιητικό ότι ή νομοθεσία μας προστατεύει έστω και περιορισμένα τους άδύνατους βοήθους των ανθρώπων, προστατεύει τη σιωπηλή μη διαμαρτυρούμένη και χρήσιμη κατηγορία των άργατών του ζωικού βασιλείου από την εκμετάλλευση της σκληρότητας, το άγριο ένστικτο του έργοδότη.

Η κακομεταχείριση άπαγορεύεται από την ευγένεια της ψυχής αλλά όπου δεν υπάρχουν ήθικες δυνατόις πρέπει να την άποτρέπει ο νόμος. Η σκληρότης και το άγριο ένστικτο της άπονιάς λείπει στον άνθρωπο το πολιτισμένο αλλά όπου ο άνθρωπος παρασφύεται από τα πρωτόγονα ένστικτα του υπάρχει νόμος και τα συγκρατεί. Και είπα είναι άγνωστο τι κατορθώθηκε αλλά, είναι άπόλυτα ίκανοποιητικό ότι ή προσπάθεια έφθασε οι νόμοι.

Είναι άναμφισβήτητον ότι ο νόμος δεν θά πείσει ποτέ το χωρικό ή τον άγωγιάτη που χτυπάει άδικα τα ζώα σ' ένα έρηνό μέρος. Η προστασία του ζώου αούτου, άνήκει καθαρά στη συνείδηση και στην ήθικη ύπόσταση του χωρικού ή του άγωγιάτη, αλλά με τοστω δεν σημαίνει ότι ο νόμος χάνει τίποτα από την άξία του. Οι νόμοι για να εφαρμόζονται πρέπει πρώτα να πιστεύονται και σ' αυτή την περίπτωση για να άποδώση ο νόμος τους καρπούς του είσι που τους θέλησε ο νομοθέτης, είναι άνάγκη ή συνείδηση του καθενός μας, να πιστέψη ότι οι φίλοι μας, οι βοηθοί μας και άπαραίτητοι συνεργάτες για τη ζωή μας, τα ζώα, έχουν άνάγκη να τα προστατεύωμε με τη συνείδηση μας και των άνθρώπων μας και όχι σύμφωνα με τις νομικές διατάξεις των όποιων ή εφαρμογή είναι δύσκολη. Τα ζώα προστατεύονται από την πανουργία, την δολιότητα του άνθρώπου που είναι εύκολο και άσκοπο κέρδος ή άπλως για εύχαρίστηση ή ακόμα και για υπερηφάνεια για το θρίαμβό του είναι ίκανός να καταστρέψη και να έξολοθρεύση όριστικά όλόκληρα είδη χρησιμωτάτων ζώων. Τα μέσα της καταστροφής και ο τρόπος είναι τόσο πολυποίκιλα που κανένας νομοθέτης δε θα μπορούσε να περιλάβη όλα εις τον νόμον, μόνον ο ανθρωπισμός θα μόρση να έξαλειψη και το τελευταίον μέσον. Όλες οι διατάξεις παρουσιάζουν το ίδιο ενδιαφέρον, όλες έχουν ένστικτωμένους τις μεγάλες ιδέες του ανθρωπισμού, σ' όλες λάμπει ζωηρά ή δύναμη του ανθρώπου να περιορίση τον ίδιο του τον έαυτο και να θέλη να τον οδηγήση σε δρόμο της προόδου μακριά από τα ένστικτά του και την έμφυτη άγριότητα. Η νομοθετική αυτή εργασία της χάρας μας νομίζω ότι πρέπει να μας κάνει υπερήφανους, διότι άν σ' άλλες πό-

ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΕΙΑ ΤΟΥ Κ. ΠΡΟΕΔΡΟΥ

Βόλος - Δάρισα

Οι περιοδείες του κ. Προέδρου της Διδασκαλικής Όμοσπονδίας ήρξαν με τους αξιοσημείους τών ομιλών. Ο Βόλος από την περιφέρειαν του όποιου άρχισαν και εν συνεχεία η Δάρισα την όποιαν έπισκέφη παρουσίασαν φαινόμενα αξιο πάσης εξάρσεως. Οι συνάδελφοι έσπευσαν από κάθε γωνία της εκπαιδευτικής των Περιφέρειας να προσέλθουν στην πρόσκλησην της Όμοσπονδίας και να θέσουν στη διάθεση αυτής τών εκούτων χωρίς καμιά επιφύλαξη. Πώς να μη ένθουσιασθή κανένα ή ώραία αυτή εμφάνιση τών συναδέλφων της Μαγνησίας και της Λαρίσης; Άραγε αυτοί να μη ένδιαφέρονται για τά ζητήματα του κλάδου;

Κατερίνη

Άλλά μήπως από οργανωτικής άπόψεως θα είχε να ειπεί κανείς όλιγώτερα για τούτο συναδελφικό κόσμο της περιφέρειας Κατερίνης; Με ένθουσιασμό προσήλθον οι συνάδελφοι αυτής στη Γενική τους Συνέλευση με σοβαρότητα και εδέρπεια όχι κοινή, παρηκολούθησαν τας συζητήσεις, αδιάφορα άν διεφώνησαν στην τακτική που άκολουθεί η Διοίκηση της Όμοσπονδίας στη διεκδίκηση τών ζητημάτων του Κλάδου και έτάχθησαν με τη γνώμη ότι πρέπει να συνεργασθούμε με την Κ.Π.Ε. Τοσο όμως δέν άποτελεί σημερινήν μεταστροφήν τών αντίληψεων της περιφέρειας Κατερίνης, άλλα συνέχισεν πολιτικής την όποιαν ύπεστήριξε και στη ΙΣΤ΄ γεν.

ρωπαϊκές χώρες ή ανάπτυξη του θεσμού αυτού είναι μεγαλύτερη και ή εφαρμογή του έχει πιδ μεγάλη έκταση στη πράξη, τούτο δέν σημαίνει ότι και ή μικρή μας χώρα καθυστέρησε, Τετρακόσια χρόνια δουλείας, έμυθόενσις κάθε πνευματικής, νομοθετικής και άλλης εργασίας, πενήντα χρόνια ίταξίας που το ακαθόριστον και τó άόριστον διαίλευσε σε κάθε έκδήλωσί μας στο πολιτεύμα, στη κοινωνία στις άρχες σύμμιχτα με τόν πόλεμο τών νέων ιδεών στον κόσμο τών παληών και ριζωμένων αντίληψεων, όλα αυτά είναι σοβαρωτάτη δικαιολογία για την τυχόν καθυστέρησή μας και για την έλπίδα μας εις τó μέλλον.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Είμαι άπόλυτα βέβαιος ότι ή συνείδηση του άνθρώπου της χώρας μας και ή ήθική του δύναμη είναι άρκετά άνεπτυγμένη, τó συναίσθημά του και ή φυσική του άγίαη προς τά ζώα είναι σ' άρκετά μεγάλο βαθμό προσωδυμένα και έτσι ό νόμος είναι κομωμένος να επιβάλλεται σε έξαιρετικές περιστάσεις. "Ας υιώσωμα μεθεσίο δλοι μας και πρό παντός ήμας, οι δάσκαλοι, οι όποιοι θα διαπαιδαγωγήσωμε τή νέα γεννεία να τó ζώο είναι ύπαρξη που έχει τά ιερά δικαιώματα της ζωής και της άναδημιουργίας. Τά ζώα ότι είναι οι φίλοι μας, οι βοηθοί μας και οι άκαρπαίτοι συγγενάτες μας στη ζωή και έτσι φθάνοντας στο ψηλό αυτό ήθικό επίπεδο δέν θάδουμε άνάγκη από νόμους και διατάξεις, οι όποιας, άν θα ύπόδχουν, θα βρισκάνται μόνον για τόν τύπο και τó ζώο θα προσεταιρευθόν με τόν άνθρωπισμό μας, τή συνείδησή μας και την ήθική δύναμή μας από άγάπη και συμπόνια στη ύπαρξή τους.

συνέλευση του Κλάδου και ή όποια άπετέλεσε την μειψηφίαν αυτού.

Δέν θα μπορούσε να κανεί κανείς κάτι, τούτο θα ήτο ή άκοσμία που παρατηρήθη ύστερα από την συνέλευση και συγκεκριμένως τις κατόπιν ήμέρες που δέν ζήρουμε ποιούς σκοπούς και από ποια πρόσωπα στάλθηκαν από τη Κατερίνη άνταποκρίσεις στο «Ριζοσπάστη» (χάθηκαν δέδια οι άνταποκρίσεις τών άλλων έφημερίδων, και την ένηκρημότητα της ζωής της Κατερίνης κρατεί ό άνταποκριτής του «Ριζοσπάστη»!!!) σύμφωνα με τις όποιες παρουσιάζεται ότι άπεδοκίμασθη έ και ό Πρόεδρος της Όμοσπονδίας κλπ. κλπ. και τά όποια άναίσχυτα εις ψεύδος δημοσιεύματα δέν έρέθησαν δημοδιδάσκαλοι ή Σύλλογος δημοδιδασκάλων να διαφεύσουν, πράγμα που θα έπρεπε ό Πρόεδρος της συνέλεύσεως τών συναδέλφων Κατερίνης να είχε κάμει με έπισήμο άνακοινωθόν εις τε τó Διδασκαλικό Βήμα και άλλας έφημερίδας και τó όποιον έλιπίσωμε να κάμει έστω και άργά προς άποκατάστασιν της αληθείας ή όποια έτσι κακοποιείται υπό έλευσών τύπων παρουσιαζόμενων τάχα ως φίλων του σχολείου ένώ στην πραγματικότητα ει να οι έχθροι τούτου αυτού, δσον του Κλάδου και της Έλληνικής κοινωνίας.

Θεσσαλονίκη

Ίδου ή πολυτάραχος πόλις. Ίδου ή διεθνής σέψις. Θά ήσαν οι κατ'ήλληλότεροι χαρακτηρισμοί δια τήν κρατούσαν κατάστασιν, κίπρος άπόψεως οργανωτικής. Και όμως από τή μελέτη της καταστάσεως ό πρόεδρος της Όμοσπονδίας άπεκόμισε την έντύπωσιν ότι έλες οι άνωμαλίες θά τακτοποιηθόν και οι δημοδιδάσκαλοι της Θεσσαλονίκης με δλόκληρον τόν ήθικό και άριθμητικό όγκο τους θά άποτελέσουν πολύτιμη δύναμη για τή Διδασκαλική όμοσπονδία.

Λαγκαδάς

Η σιμνή και χωρίς θορύβους πόλις, με τούς σιμνούς και άθόρυβους εργάτας του Λαϊκού σχολείου, καταργάζεται το άραλιν της άδριον. Δημοδιδάσκαλοι από κάθε γωνία της Έκπαιδευτικής περιφέρειας τρέχουν με ένθουσιασμό στη πρόσκληση της Γεν. Συνελεύσεως της 3 Όκτωβρίου. Παρόντες πολλοί. Διεξάγεται συζήτηση, άκούουν έρωτοούν, παρουσιάζουν δλοζώντανο τόν τύπο τού σοβαρού διανουμένου. Διαπιστώνουν την άνάγκη της οργανώσεως και τή συμμετοχή σ' αυτήν όλου του κλάδου και άποτέλεσμα της πίστεως τους αυτής εινα ότι έδωκαν ζωή στο νεκρό ως τώρα σύλλογόν τους. Ένυγράφησαν σ' αυτόν όλοι και θεβαιώνουν την Όμοσπονδία ότι τίθενται έξ δλοκλήρου στη διάθεσή της. Τι άλλο ώρατότερο; Και δ-μώς και έδω άπεδοκίμασθη ό Πρόεδρος, φωνάζει ή και περιφρονήσεως άνάξια πνευματική κατάντις.

"Ετσι τερματίζεται γι' αυτή τη στιγμή και προσωρινά ή περιοδεία, γιατί ό Πρόεδρος άποκρέδθηκε από Όμοσπονδιακή άνάγκη να έπιστρέψη εις Αθήνας και να αναβάλει για άλλη στιγμή τή συνέχισή.

ΜΙΑ ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ 5019 ΠΟΥ ΔΕΝ ΕΚΠΑΗΡΩΝΗ ΤΕΛΕΙΑ ΤΟ ΣΚΟΠΟ ΤΟΥ

Ο Νόμος 5019 με τó Προεδρικό Διάταγμα της 19 Νοεβρίου 1928 όρίζει τόν τρόπο της έπιβολής της προσωπικής εργασίας στους κατοίκους της περιφέρειας του Σχολείου. Έχοντας λοιπόν από τó Νόμο αυτό τó δικαίωμα ή Σχολ. Έφορεία τού Σχολείου μου άποφάνισε να ίσοπέδωση τόν περιβολό του Σχολείου με προσωπική εργασία. Για την ίσοπέδωση ύπολόγισε ότι θα ήταν άρκετά 200 ήμερομισθία. Σύμφωνα με τόν ύπολογισμό αυτό ύπεδλήθηκε προσωπική εργασία ενός ήμερομισθίου στους διακόσιους κατοίκους της περιφέρειας που περιλαμβάνονταν στο όριο τών 20-55 έτών όπως όρίζει τó άνωτέρω διάταγμα. Ο Έπιθεωρητής στον όποιο ύποδλήθηκε τó πρακτικό της έπιβολής της προσωπικής εργασίας τó έπιστρέψε με την πληροφορία ότι δέν έχει δικαίωμα ή Σχολ. Έφορεία να θέσει προσωπική εργασία κάτω τών 5 ήμερών. Αυτό ήταν άρκετό να άνατραπούν τά σχέδιά μας και να ματαιωθή ή κατάλληλη διεύθεση της αλήθης. Γιατί άν έπιβλήθη τó κατώτατο όριο της Πρ. εργασίας που άνέρχεται στο ποσό τών 5 ήμερομισθίων θά έχουμε σύνολο 1000 ήμερομισθίων. Έπειδή όμως προβλέπεται ίχτέλωση τών 200 ήμερομισθίων θά έχουμε άνεχτέλεστα 800 τέτοια. Αύτά λόγω τού ότι είναι άδύνατο να διατεθούν πρέπει να έισπραχθόν εις χρήμα σύμφωνα με τó ερμηνέιο διάταγμα. Θά έπιδραρυνη λοιπόν κάθε κάτοικος με 200 δραχμές έμα λάβουμε όπ' όψιν πώς άντίτιμο ήμερομισθίου ώριστηκαν οι 50 δραχμές. Είναι εύκολο όμως με τις σημερινές δύσκολες οικονομικές συνθήκες που τις κάνουν καταθλιπτικώτερες οι νέες φορολογίες να δώση κάθε κάτοικος τó ποσό αυτό; Αν πάλι πάρουμε τó πέμπτο τών κατοίκων που ύποχρεώνονται σε Πρ. εργασία και τούς επιβάλλωμε τά 5 ήμερομισθία θά έχουμε τά 200 που χρειαζόμεσαστε τότε όμως όχι μόνο δέ θάμαστε σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου αυτού, άλλ' ούτε με την άπλή λογική. Ούτε είναι δυνατόν να διατεθώ τó περιόσυμα τών ήμερομισθίων για κοινωνικά έργα γιατί και ή κοινότης όπως είναι γνωστό επιβάλλει κάθε χρόνο Π. εργασία από όλα αυτά παρατη-

ρεί κανένας ότι διεξόδος δέν ύπόκειται, ότι δέν μπορούμε να παρακάμψωμε τó σκόπελο τών 5 ήμερών που μας έστρεσε ό Νόμος έχτός πιά άν άφήσωμε κατά μέρος τά σχέδια βελτίωσης και διατηρήσωμε τά κακώς κείμενα όπως έχουν και τούτο για μεγάλη μας ώφέλεικ άφοθ θάμαστε σύμφωνα άπόλυτα με τó προαγαφένμο Ν. Δ.

Φ. Βαρδάνης

Πορφή Μεσόγεια Χανίων

ΤΟ ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ

Τό Διοικητικόν Συμβούλιον του Μετ. Ταμείου Πολιτικόν Έπαλλήλων την 16 τρέχοντος θέλει άποφασίση περί της έκλογής του νέου Διοιτ. του Ταμείου μεταξύ τών υποβαλόντων ύποψηφιότητα άνωτέρω ύπαλλήλων κ. κ. Κυριακόν, Κυριαζή, Ζαβιτιανόν, Ασημοπούλου και Κωστούδου.

Συναφώς κατά τας πληροφορίας μας μελετάται ή πλήρης άναδιοργάνωσις του Ταμείου δια την άπλοδυστευσιν της ύπηρεσίας του δια τήν καλλίτερον και ιαχυτέραν έξυπηρέτησιν τών συμφερόντων τών μετόχων.

Η εργασία αυτή άνατεθείσα παρά του Συμβουλίου εις τούς άρετούς άντισπροσώπους τών ύπαλλήλων κ. κ. Β. Πετρούτιαν και Γ. Διονυσίου έπιτίξεται και θα περατωθή συντόμως και τά πορίσματα της μελέτης ταύτης θα δημοσιευθώσι εις τó «Αιδ. Βήμα».

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ ΠΑΛΑΙΩΝ ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΩΝ

Οι έν Αθήνας, Παράσι και Άττική καλαίοι πρωτοβάθμιοι, δσοι δέν προήχθησαν ως τώρα εις εισηγητάς, καλούνται την 16ην Οκτωβρίου ήμεραν Κυριακήν και ώραν 11ην π. μ. εις τó γραφίον του πρώτου Διδασκαλικού Συλλόγου Αθηνών (μέσασον Βιοτεχνικής σχολής) προς συζήτησιν του ζητήματός των και λήψιν άποφάσεων.

Αθήνα 26 Σεβρίου 1928
Επιτροπή Παλαιών Πρωτοβαθμίων

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ

- 1) Η μεταρροθμίσις της «έκπαιδευτικής μεταρροθμίσις» υπό Γ. Α. Γιαννινοπούλου
Πωλείται: Περίπτερον Τζαμαλούκα, Κολοκοτρώνη 48
Άντι 10 δραχμών.
- 2) Η άπαρχή της έκπαιδευτικής μας άναδημιουργίας
Δέτη έκθερα, έκπαιδευτικά, πρωτότυπα, του κ. Γ. Α. Γιαννινοπούλου.
Δημοσιεύει
Η έβδομαδιαία έφημερίς «Αλήθεια» τών Αθηνών
Πωλουμένη
Περίπτερον Τζαμαλούκα, Κολοκοτρώνη 48

ΣΑΣ ΑΦΗΝΩ ΥΓΕΙΑ

ΙΔΟΥ, αγαπητοί μου φίλοι και φίλοι συμπληρώσω τέσσαρες εβδομάδες μαζί σας, όπως σάς υποσχέθηκα. Εάν τώρα από την ολιγόχρονη συναναστροφή μας αυτή καταλάβετε ότι η συντροφιά μου σάς ευχαριστεί κρατήσατέ με και σάς υποσχόμαι ότι δεν θα μετανοήσετε. Αν όμως η παρουσία μου μέσα στα σχολεία σας και στη μοναξιά σας σάς κάμνει στενοχώρια, τότε φεύγω φίλοι μου. Σας αποχαιρετώ. Σας σφιγγω το χέρι και σάς βεβαιώνω ότι εν δυνάμει και ένα άκομα κομματάκι ζωής μου μένει δεν θα παύσω να μιλάω για τα συμφέροντά σας. Σας αφήνω υγεία καλές μου φίλες διδασκάλισσες και καλοί μου φίλοι διδάσκαλοι.

ΤΟ ΔΙΔΑΣΚ. ΒΗΜΑ

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟ ΒΗΜΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

DIDASCALICO VIMA (TRIBUNE DES INSTITUTEURS)

Organe hebdomadaire de la Fédération des Instituteurs Grecs
Bureaux : Nauarinou 10 Athènes — Abonnement 60 fr.

Συνδρομή χρονιάτικη δραχ. 60. Για το εξωτερικό φράγκα γαλ. 60
Εμβόσματα : Διδασκαλικό Βήμα Ναυαρίνου 10 Αθήνας, Τηλ. 21-256

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ *

ΑΚΟΜΗ ΔΕΝ ΤΟ ΠΙΣΤΕΥΟΜΕΝ

Ο κ. Υπουργός των Οικονομικών σκέπτεται ο κ. Υπουργός των Οικονομικών μελετά
— Οι διδάσκαλοι των παιδιών της Ελληνικής κοινωνίας πεινοούν, και πεινοούν.
— Οι δημοδιδάσκαλοι του Ελληνικού Κράτους 16 χιλιάδες τών αριθμών κρατούν την ψυχήν εις τήν χείλην.
— Ίδου ή κατάσταση ούδ' ουδ' γραμμές.
Μά λοιπόν τόση απόσταση τούς

χωρίζει από τόν άλλο κόσμο, ώστε ή ζωή του κλάδου αυτού να μη κινηθή ούδέ το κλέβον άνδιπτόρον του Ελληνικού συνόλου;
Και να πιστεύωμεν ότι τήν Ελληνικήν αυτήν σύνεσιν και οι ήγήτορες του έβρι άντιλαμβάνονται τήν άξίαν του κλάδου αυτού, ώστε εις τας διαμαρτυρίας του να αντιτάσσεται ή προκλητική περιφρόνησις;
Μά τήν αλήθειαν, ακόμη δεν τή πιστεύομεν.

ΣΕΒΑΣΜΟΝ ΚΑΙ ΠΕΙΘΑΡΧΙΑΝ

Ο κλάδος περνά στιγμές αγωνίας, τήν είπαμε, τή επαναλήψιμη και τή άντιλαμπρόνισαν. Η ψυχολογική του αυτή κατάσταση δικαιολογεί όλα τή έργατήματα τή όποια υπερβάλλει εις τήν διοικήσιν του κάθε σύλλογος αυτού ή και έτοιμον ακόμη. Δικαιολογεί ακόμη και όλες τας υποδείξεις του.

Αλλ' από τού σημείου αυτού μέχρι τού σημείου τού να ζητή ένας σύλλογος όπως αι σκέψεις και γνώμες, αυτού αποτελέσουν τήν πολιτική τής υπεύθυνας Διοικήσεως χωρίς να λαμβάνονται ήν' όφιν οι άλλοι, τούτο άν δεν φανερώνη τίποτα άλλο, πάντως φανερώνη άδικαιοσύνην εν έργαίωμέν.

Η Διοίκηση τής Όμοσπονδίας ένα έχει να συστήση Σεβασμόν εις τας στιγμές και πειθαρχίαν.

Τά άλλα ανήκουν εις αυτήν που, εν γνώσει τών εδουδών της, τή διαχειρίζεται.

ΗΠΑΤΗΘΗΜΕΝ ΟΧΙ ΑΠΕΥΧΑΜΕΝ ΝΑΙ

Λέξις ή όποια δεν θα βγη από τή στόμα τής σημερινής Διοικήσεως είναι ή λέξις «ήπατήθημεν».

Από τή στόμα τής σημερινής Διοικήσεως μόνον ή άνδρική λέξις «άπατήθημεν» θα άκουσθ ή εν κακή μοίρα όδηγήση σε χρεωκοπία τήν πολιτική αυτής.

Μά ουτε τή ένα ουτε τή άλλο πιστεύομε να άναγκασθούμε να χρησιμοποιήσουμε στή μεγάλη στιγμή τή άπολογίαν μας μπροστά στήν Ελλάδα.

Ποτέ δεν όπηρξαμε εισιόδοξοι, αλλά και τήν άπογοήτευση ποτέ δεν έγνωρισαμε.

Κρατώντας για σημαία μας τή «δικαίαν του Κλάδου» θα άγωνισθούμε για τήν επικράτησή του. Αλλ' από ένα τέτοιο άγώνη δεν άπιστεύομε εις τόν έαυτόν μας να πιστεώθη ότι θα έξέλθουμε άττημένοι.

Ο άδούρυτος έργάτης του Ριθύμνου, ή καδ' όλα σεβαστός συνάδελφος και φίλος κ. Δαφέρμος ές είναι βίβλιος ότι θα τέρψη τόν λόγον της ή Διοίκηση και τήν λέ-

ξιν «ήπατήθημεν» δεν θα τήν κρη σιμοποιήση ως έλαφρυντικόν.

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΩΝ ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΙΚΩΝ ΜΕΤΑΒΟΛΩΝ

Αι μεταβολαι τών Επιθεωρητών ακόμη δεν έδημοσιεύθησαν. Τούτο όμολογούμεν ότι μάς κινεί, γιατί δίδεται ή εύχαιριστος έκτιμηση εις τήν όργάνισαν διδασκων να πλημμυρίση τούς διαδρόμους τού Υπουργείου τής Παιδείας από τας άναδυοίσεις της τή δέ διάφορα πολιτικά γραφεία από τας υπηρεσίας της.

Είναι άπόλυτος άνάγκη να τερματισθ ή κατάσταση και αι μεταβολαι να δοθών εις τήν δημοσίετησιν, εκτός άν από αυτήν προέκυψει να άποκομίσωμεν θλιβέρα συμπέρασμα, όπότι θα ήτο προτιμότερον να μείνωσιν άγε μόνον άδημοσιεύτες.

Θάλωμεν όμως άπόλυτος να πιστεώσωμεν ότι τήν συμφέρον τής εκπαιδεύσεως θα αποτελέση τόν Νόμον τής σήμερος τού κ. Υπουργού τής Παιδείας όσον και τών κ. κ. Εκπαιδευτικών Συμβούλων και ότι αι μεταβολαι θα γίνωσιν χωρίς άλλα προέβια, παρά τή ύληρεσιμωδόν όελτιωσιν έκαστου.

ΔΙΑΤΥΠΩΘΗΜΕΝ ΑΠΟΡΙΑΝ

Και επειδή ή όλογος περί Έπιθεωρητών θα έκδηρωθώσιν και θα έπρως προς τόν πίνακα αυτόν να στρέφωμεν τήν προσοχήν μας εις τήν συμπλήρωσιν τών κενών θέσεων, αλλά και ή όλογος ότι, ή μόν κ. Τσακίρης—καδ' όλα τέλειος και από πάσης άπόφραση ίκανός—πρώην Έπιθεωρητής—έχει από πάρεση ή παράλειψι παραίτησιν, χωρίς τήν έπίδραση έίνης έπικροψή, και είναι συνταξιοδότης και έπαρωσής δεν θα ήτο δικαιολογημένη μία έκπαυφόρ του, ή θα κ. Γαλάρης εάν ή πάρεση μόνιμος Έπιθεωρητής κατέ, ής τουλάχιστον πιστεύεται.

Ο ή έπρως λοιπόν να σταθώσιν εις τόν πίνακα τών όσων οι όλοι έδημοσιεύθησαν και να μη κληνίζωμεν τήν έπιθεωροσάν έκείνων προς τούς όποιους άκαυθονόμωδον έταν έχωμεν άνάγκη να λάβωσιν μέρος εις διαγωνισμούς.

ΕΠΙΣΤΡΑΦΗ ΠΡΟΣ ΤΟ ΔΙΔ. ΒΗΜΑ

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΩΝ ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΩΝ

Αγαπητέ κ. Πρόεδρε,
Από σάς εύχαριστήσω θερμά δια τήν δημοσίευσιν της πρώτης μου έπιστολής και δια τήν φιλόφρον, έστω και πρωθέστερον, κριτικήν αυτής, θα σάς παρακαλέσω να μοι επιτρέψητε ν' άνταπαντήσω εις τήν κριτικήν σας δια τών έξης έρωτημάτων:

1ον Είναι ή δεν είναι άληθής, ότι εκ της κατηγορίας τών «καλαίων πρωτοβαθμίων» ύπάσχουν και σήμερα ακόμη συνάβελφοι—πολλοί ή όλλοι άδιάφοροι—οτινες είναι ή δεικνύονται καθ' ήμας, καθ' ύμας δε θύματα;

2ον Είναι ή δεν είναι άληθής, ότι οι ήδικημένοι αυτοί ή τή θύματα ταύτα ούδ' έπαξ «άντίκρουσιν τή στοργικήν μάτι τής όμοσπονδίας», ούδ' έπαξ «δοκίμασιν τας θωπείας αυτής», διότι ούδ' έπαξ έγράφη ήπέρ αυτών εις τή «Διδασκαλικόν Βήμα» έστω και μία λέξις;

3ον Είναι ή δεν είναι άληθής, ότι, έφ' όσον περί ήδικημένων ή θυμάτων πρόκειται, ή Νόμος της στοιχειώδους ήδικησής και δικαιοσύνης επιβάλλει τού άδικήματος τήν έπαυθώσιν και τών θυμάτων τήν ήδικήν τουλάχιστον άποκατάστασιν;

4ον Είναι ή δεν είναι άληθής ότι όπέρ της έπαυθώσεως τού, περί ού πρόκειται, άδικήματος ή της άποκαταστάσεως, έστω και ήδικής, τήν, περί ού ή όλογος, θυμάτων ούδ' λέξιν ούδ' σήμεραν τολμά να γράψη τή «Διδασκαλικόν Βήμα» εκ φόβου μήπως προσκρούση ή κεφαλή αυτών επί τού Ισοπεδωτικού όδοστρωτήρος;

5ον Είναι ή δεν είναι άληθής, ότι έπαρχει τρόπος και μέσον έπαυθώσεως τού άδικήματος και άποκαταστάσεως τών θυμάτων, και όμως ουτε ή όμοσπονδία υποδεικνύει τοι ούτ' ον τού και τήν Σον Υπουργείον σκέπτεται καν περί τούτων;

6ον Είναι ή δεν είναι άληθής, ότι, έφ' όσον ύπάρχουν τιαύτα άδικήματα ή θύματα, ή έλλειψις ένδειφρόντος και ένθυσιασμού εκ μέρος τών ήδικημένων ή τών θυμάτων έρχεται ως φυσικόν έπικολούθημα;

Επί τών έρωτημάτων τούτων, άγαπητέ μοι κ. Πρόεδρε, άν έλάμβανον τήν τιμήν να έλάμβανον σχε-

τικώς άπαντήσεις, θα ήμην εις τή έπακρον ύποχρεωμένος.

Επί τή έδακαιρία ύπενομιζώ όμην κ. Πρόεδρε, και τήν ιστορικήν έκείνην συνεδρίασιν της έπίσης ιστορικής Ι'. Γενικής Συνελεύσεως της όμοσπονδίας, τήν συγκροτηθίσαν εν μεταμεσονυχτίαις ώραις και εν τή αίθουσ τών Συνεδριάσεων τού Δημαρχείου Αθηνών, καθ' ήν παρίστατο και ή τότε τμηματάρχης της Δημοτικής Έκπαιδεύσεως κ. Σωτηρίου, και καθ' ήν προκειμένου ν' άποφασισθ ή ύπαγωγή τών Δημοδιδασκάλων εις τόν Ύπαλληλικόν Νόμον, Σεις, κ. Πρόεδρε, ως Διοικητικός Σύμβουλος της Όμοσπονδίας, άντετάχθητε, ως θα ένθυμισθε, κατά της τιαύτης ύπαγωγής έκφρασθέντως περιλόπως, δε μια τιαύτη ύπαγωγή θα σμαρτίση τήν άδιαφορίαν και τόν μαρσαμόν εις τόν κλάδον.

Και επί προσθέτως δια της καταλείδως της παραύσης θα μοι επιτρέψητε να σάς υποβάλω και τή έξης τελευταίον έρώτημα:

Μήπως ή ύπαγωγή τού κλάδου εις τόν ύπαλληλικόν Νόμον και ή έπακολούθησασ αλίχυνσι, άνάμεισι, ίσοπέδωσι και θαλασσοποίησι αυτού θηλήθωσαν τούς κατά τή 1923 έκφρασθέντας φέβους σας; Και μήπως τυχόν μεταίσιονεσις άπαυθώσιν προς έλας τας διευθύνσεις τή σήμα τού κινδύνου και.. τού θανάτου...

Αλλ' έχι, έχι, μυριάκις έχι, διότι ή κλάδος περιέχει εν έαυτφ τήσιν ζωτικότητα και δύναμιν, ώστε δύναται έχι μόνον τήν (ο)ργάνωσιν του να γιγαντώση, ή ήχρήθησιν κατά τήν ένωσιν τών όμοσπονδίων, αλλά και να μεγαλοεργήση, άρκεί: πρώτον να εκλείψουν τας εις έάρος αυτού διαπραττόμενα άδικήματα, τή όποια έλλίχομεν ότι θα εκλείψουν επί της σημερινής κυβερνήσεως, δεύτερον να εκδηλώση έμπρόπτως τήν ζωτικότητά του και τήν δύναμιν του. Ας έλλιχομεν, ότι θα, εκδηλώση κατά τήν επικείμενην περιόδειά σας, και τρίτον, τή και σπουδαιότερον, άρκεί ν' ίναπατάση τήν σημαίαν μιας Άνωτέρας Ίθαολογίας, οια ή Χριστιανική, περί της έπιφυλασόμεθα ν' άποχρησθώμεν, εάν Δ. Β. έχη τήν καλωσύνην να μάς παραχωρήση όλίγον χώρον.

Αθήναι Τριών Ίεραρχών 160

Μά τή τιμής

Η. Α. Γιαννιόπουλος

ΚΡΙΤΙΚΗ ΜΕΛΕΤΗ ΠΑΝΩ ΣΤΟ ΒΙΒΛΙΟ "ΒΕΒΑΙΑ ΦΤΑΙΕΙ ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ,"

ΤΟΥ Κ. ΜΥΝΧ

ΤΟΥ κ. ΚΩΝΣΤ. ΛΑΜΠΡΙΑΣ

Ένα από τὰ πολλά παιδαγωγικά βιβλία πού έγραψε και έξακολουθεί νά γράφει ὁ διάσημος δάσκαλος τῆς Λειψίας Μunch είναι και τὸ τελευταῖα έκδοθέν και μεταφρασθέν στή γλώσσά μας β βιβλίο του «βέβαια φταίει τὸ σχολεῖο» τὸ ὁποῖον με ἐνθουσίασαν τόσοσ πού έκρινα σκόπιμο νά πῶ τὴν γνώμη μου γιὰ τὸ τόσο ἐνθουσιαστικό και ἐπιστημονικό του β βιβλίο.

Πρὶν ὅμως μᾶθ στήν εξέταση, και κριτική του μελέτη θεωρῶ ἄ παραίτητο νά πῶ μερικά γιὰ τὸ σχολεῖο εργασίας.

Τὸ σχολεῖο ζωῆς και εργασίας, δπως συνηθίζουν νά τὸ ὀνομάζουν, αὐτὸ καθ' αὐτὸ τὸ σύστημά του, ἡ θεμελιώδης του ἀρχή, στηρίζεται πάνω στήν αὐτενέργεια τῶν μαθητῶν και μ' αὐτὴν κατορθοῦνται νά ἐνισχυταί και προάγεται ἡ βούλησή των, γιὰ νά καθίστανται ἱκανοὶ νά δρῶν και νά ἐργάζονται εἰς τὴν μεγάλη κοινωνία γιὰ τὴν ὁποία προστοιμῶνται, γιὰ τοῦτο πρέπει νά νοιώσουν μετ τὴν χορὰ τῆς παιδικῆς των ἡλικίας πῶς δὲν εἶναι μόνοι των εἰς τὸν κόσμον, ἀλλ' εἶναι μέλη μιᾶς κοινωνίας τὴν ὁποία ὀφείλουν νά βοηθοῦν και νά βοηθῶνται ἀπ' αὐτὴν. Τὰ πορίσματα αὐτὰ εἶναι βγαλμένα ἀπ' τὴς μέχρι σήμερα ψυχολογικῆς και παιδαγωγικῆς ἔρευνες πού ἔκαναν πάνω στήν παιδικὴ ψυχὴ, και συνεπῶς εἶναι τὸ νεώτερον παιδαγωγικὸ σύστημα τὸ ὁποῖο συγκεντρώνει ὅλη τὴν προηγούμενη πείρα κι' ἀπ' αὐτὴ τὴν ἀποψη ἔχει τ' ἀντιρρότητα θεωρητικὰ ἐπιχειρήματα ὑπεραμυνόμενα ἐνάντια σὲ νοσηριαρχικὰ στηριγμένο σύστημα τοῦ παλιοῦ σχολεῖο.

Με βῆμα σημειωτὸ ἀλλὰ σταθερὸ κερδίζει ἔδαφος, κατακτᾷ ἡπαδοῦς ὄχι μόνον παιδαγωγούς και δασκάλους, ἀλλὰ κι' ἀπο τὴς φαρ-

μακῆς κοινωνικῆς τάξεις, γιὰ τὴ ἐφαρμογὴ του ἔδεξε και δείχνει λαμπρὰ ἀποτελέσματα. Ἐν και σποραδικὰ ἐφαρμόζεται τοῦτο εὐδαιμονοῦσθαι σχολεῖα τοῦ Κράτους μας μ' ὅλον τοῦτο δὲν καίει νίνας τριγὴ ἀπόδειξη τῆς ζωτικότητος πού ἔγκλειται μέσα εἰς τὸ εἶναι του ὅπως μᾶς τὸ περιγράφει και ὁ κ. Μunch με ἀδιαφιλονίκητη ἀποδεικτικότητα. Ὁ σκοπὸς τῆς ἔκδοσης τοῦ β βιβλίου του εἶναι σὶν μιὰ ἀπολογία τοῦ νέου σχολεῖοῦ ζωῆς και εργασίας ἐνάντια σὶς κατηγορίες πού τοῦ φορτῶναι τὸ παλιὸ σχολεῖο και με ἀδίσταστα ἐπιχειρήματα βγαλμένα ἀπ' τὴν πείρα ἄναιρεί τὴς συνοφανείας τῶν ἀντιδραστικῶν και δασκάλων γονέων πού χωρὶς νά ἐμβαθύνουν και νά γνωρίζουν καλά-καλὰ τὸ σκοπὸ πού ἐπιδιώκει τὸ νέο τοῦτο παιδαγωγικὸ σύστημα, τοῦ ἐπετέθησαν με τὴς βαρύτερες κατηγορίες και ἔχουν τὴν γνώμη πῶς γιὰ κάθε παραστροφή τῆς κοινωνίας φταίει τὸ νέο σχολεῖο με τοὺς δασκάλους του. «Τοῦ τὰ φορτῶνουν ὅλα σὰν σὲ ἐξελαστήριο τρίγῳ».

Ἄν θὰ θελήσει κανεὶς νά γνωρίσει τοῦ ἀντιδραστικοῦ αὐτοῦ τοῦ νέου σχολεῖο θὰ τοὺς συναντήσει σὲ κafenεία και μυρμαριές και θὰ τοὺς ἀκούσει νά καταφέρωνται και κατηγοροῦν τὴς ἀρχῆς τοῦ νέου σχολεῖο, ποροτρυνόμενοι δυστυχῶς και ἀπο μερικὸς ἐκπαιδευτικοῦ πού δὲν νοιώθουν και δὲν εἶναι σὲ θέση νά ἐφαρμώσουν τὴς ἀρχῆς τοῦ νέου συστήματος διδασκαλίας, σπρώχνοντας αὐτοὺς νά πιστεύουν πῶς τὸ νέο σχολεῖο ταίνει στήν κατάρρευση θρησκείας, πατριδας κτλ.

Με σαθρὰ παρόμοια ἐπιχειρήματα ἐπιδιώκουν και ἀπαιτοῦν τὴν δίωξη τῶν τοιοῦτων δασκάλων. Καὶ οἱ ἐνθουσιώδεις αὐτοὶ δάσκαλοι οἱ γεμάτοι χαρὰ και αὐτοπε-

πόθηση γιὰ τὸ νέο σύστημα διδασκαλίας καταπολεμούμενοι ἀπ' ὅλες τὴς πλευρῆς συντρίβονται ποικιλοτρόπως κι' ἐξαφανίζονται. Ἡ ἀντιδραση αὐτὴ κυρίως, ὅπως εἶπαμε και παραπάνω προέρχεται ἀπο ἐκπαιδευτικούς, και τοῦτο γιὰ τὸ δασκαλικὸς κόσμος μέχρι τῶν ἡμερῶν μας με τὴν μόρφωση πού ἔπαιρνε δὲν μποροῦσε νά στηρίξει τὴν εργασία του πάνω στήν πείρα του, μάθαινε παθητικὰ με μέτρον ὀρισμένου τύπου νά παραφύτρωνε με πολλῆς πολλῆς γνώσε; τὸ καιδὶ ἀχρηστες ὡ; ἐπὶ τὸ πλεῖστον γιὰ τὴν πρακτικὴ του ζωῆς, και μ' αὐτὸ τὸν τρόπο ἔθετε φραγμὸ στήν ἀξέπληκτη πηγὴ δράσης τοῦ παιδιοῦ. Ὡδήθησε νά πιστεύει σὲ μιὰ καθαρὰ παιδαγωγικὴ ἀνάλογα με τὴν καθαρὴ τέχνη και ἐπιστήμη, χωρὶς ἄλλου; καρὶγόντας και γι' αὐτὸ τώρα γεννήθηκε στήν ψυχὴ του ἡ ἀμφίβηλια γιὰ τὴν σκοπιμότητα τοῦ συστήματος τοῦ σχολεῖοῦ ζωῆς και εργασίας, πολλοὶ δὲν τὸ ἀποκροῦν σὰν πολιτικοποιημένο σύστημα. Ἄπ' αὐτὸ βέβαια δὲν πρέπει νά βγη τὸ σπαιερὸ συμπεράσμα πῶς ἔκείνο πῶ κατασκευαστικὴ και καταπολεμειται ἀπο μερικὰ ἄτομα εἶναι ἀνεφάρμοστο κι εἰς ἐπιζήμιον στήν κοινωνία και πολιτεία. Γιὰ νά διαλύσει τὴς ἀμφιβολίες γιὰ νά καθοδηγήσει και διαφωτίσει καθένα πού θὰ εἶχε διάφορον γιῶμην σπαιερὸν γιὰ τὸ σύστημα τοῦτο γι' αὐτὸ ἔξεδωκε τὸ β βιβλίο του τὸ ὁποῖο ἀπευθύνεται περισσότερον σὲ γονεὶς παρά σὲ ἐκπαιδευτικούς. Ἄλλὰ πῶς δὲν θὰ ἐκινεῖτο ἀπ' πείρασμο διαβάζοντας ἔστω και τὴν πρώτη σελίδα του νά μὴν τὸ ἐξανέληση ὄλο; Με τὴν καλλιτεχνικὴ του ἐμφάνιση με τὴν ἐπιμελεμένη ἐκτύπωση και με τὴς παρεντιθέμενες ζωτανεὶς εἰκόνες του ἀπὸ τὴν πρώτη ματιὰ πού θὰ τοῦ ρίξει κανεὶς θὰ τοῦ γεννηθῆ ἡ ἐπιθυμία νά κερᾷ ἰγὴν εὐχάριστη ὡρα διαβάζοντάς του. Εἶναι γραμμένα σὲ μιὰ γλώσσα φιλολογικὴ παρά παιδαγωγικὴ χωρὶς τὴς στριφνότητες και σβαροφάνειες μερικῶν παιδαγωγῶν διαμοιρασμένο λογικὰ καταληπτό, σαφές, σὺ χαρίζει ἀρκετῆς ὥρες ἐνθουσιασμοῦ γιὰ τὰ τῶσαν στέφρα ἀδιάρπυστα γεγονότα και τὰ πραγματικὰ του ἀποδεικτικὰ παραδείγματα. Νομίζεις γιὰ μιὰ στιγμή πῶς ὁ συγγραφέας εἶναι ἐκεῖ κοντὰ και συνομιλεῖ μαζί σου. Ἐξῆσε ὁ συγγραφέας ὡ; δάσκαλος τὴν πραγματικὴν ζωὴ τοῦ παιδιοῦ, ἐψυχολόγησε, ἔβηθε μέτρησε, περισσότερον με τὴ δικὴ του πείρα τὸ σύστημα αὐτὸ κι' ἔβγαλε χειροπιαστὰ συμπεράσματα. Με τὴ χαρμὴ και ρέουσα ἔκφραση του, με τὸ πλούσια ἀνεπιτήθευτο ψυχολογικὸ του ἴφος, ἀνασκευάζει μιὰ πρὸς μιὰ τὴς κατηγορίες και σνοκοφανείας καταρρίπτει τὰ ἐπιχειρήματα, τὴς προλήψεις, τὴς δυσαιδομίας τῶν ἀντιδραστικῶν γονέων και σὺ χαρίζει στιγμῆς πνευματικῆς ἀπόλαυσης. Β βββββ δὲν ἀναλύει ὄλο τὸ σύστημα τοῦ σχολεῖοῦ εργασίας, δὲν ἀναφέρει τὸν τρόπο τῆς διδασκαλίας τῆς πρώτης ἀνάγνωσης, τῶν πρώτων γνώσεων, τῆς ὀρθογραφίας κτλ. Ἄλλωστε ἂν ἀκούθοῦσε τὴν ἐξήγηση τους και δὲν σερῶν ἔβχανε τὴν

δέξια του, σὰν β βββββ προορισμένο γιὰ γονεὶς πού σκοπὸ ἔχει νά πείσει, νά διαλύσει τὴς συγχύσεις και νά ἐνθουσιώσει.

Ἄλλὰ τὰ μαθήματα τὰ ὁποία μᾶς παρουσιάζει εἶναι κάτι παραπάνω ἀπο ζωῆ. Τὰ μαθήματα τῆς ἀριθμητικῆς, τῆς συνθέσεως και τῆς Γεωγραφίας εἶναι πολὺ χαρακτηριστικά. Διαβλέπει κανεὶς νά ἐξεπετάγεται κάτω ἀπ' τὴν καθοδήγησὴ του ἡ ζωικότητα, τὸ σφριγῶς, ἡ χαρὰ, ἡ δημιουργία και αὐτενέργεια τῶν μαθητῶν του και προκαλεῖ τὸν ἐνθουσιασμὸ τοῦ ἀναγνώστου. Ἄκόμα περισσότερον προκαλοῦν τὸν ἐνθουσιασμὸ οἱ παρεντιθέμενες ζωτανεὶς εἰκόνες και τὰ ἐπεξηγηματικὰ τους πού συμπικνώνουν νοήματα ὀλόκληρον σελίδων, πού με τὴν ἀνάγνωση τους κανεὶς συμμερίζεται τὴν χαρὰ και τὸν ἐνθουσιασμὸ τοῦ δασκάλου αὐτοῦ πού δὲν εἶναι πλέον ὁ σβαροφάνης ὁ ἀπὸ καθέδρας μαγκουροφόρος δάσκαλος, ἀλλ' εἶναι ἕνας καθοδηγητῆς και ἐμπυχωτῆς τῆς παιδικῆς πρωτοβουλίας και δημιουργίας, ἀφαντῆ; βασιλιᾶς τῆς ψυχῆς των. Μόνον μιὰ σπουδαία παράλειψη καταλογίζω σὲ βάρος τοῦ συγγραφέα πού ἀπέφυγε ἡ παρέλειψε ν' ἀποδείξει πῶς και πού μπορεῖ νά ἐφαρμοστῆ και καρποφορήσει τὸ νέο τοῦτο παιδαγωγικὸ σύστημα, πού εἶναι ἀλληλένδετο με τὴν οικονομικὴ εὐδξία τοῦ τόπου, μόνο συμπερασματικὰ βγαίνει ἀπ' τὸ β βββββ του πῶς τὰ παραδείγματα τὰ πῆρε ἀπο παιδιὰ εὐπόρων τάξεων. Κατὰ τὴν γνώμη μου τὸ σχολεῖοῦ εργασίας και ἡ ἐφαρμογὴ του ἔξαρτᾶται και ἀπο τὴν οικονομικὴ κατάσταση τοῦ τόπου; και τὰ ἀποτελέσματα θὰ εἶναι ἀνάλογα με τὰ οικονομικὰ μέσα πού διατίθενται.

Θὶ ἴτε ἴσως σκόπιμο νά ἐφαρμῶζεται εἰς εὐρείαν κλίμακα και εἰς τὴν Ἑλλάδα μας τὸ νέο τοῦτο σύστημα διδασκαλίας ἀλλὰ ἡ ταυτὴ διατροβὴ θὰ ἔξφευγε τοῦ σκοποῦ.

Ὅσο γιὰ τὸν μεταφραστὴ κ. Α. Ζήση ὅστις ἀπέδωσε σὲ καταληπτὴ και φιλολογικὴ γλώσσα τὸ ὄλο ἐνθουσιαστικὸ ἔργο τοῦ δασκάλου τῆς Λειψίας εἶναι ἄξιος ἐκτιμῆσεως ἀπο τὸν δασκαλικὸν κόσμον.

Κωνσταντῖνος Λαμπριάδης

ΤΟ "ΝΕΟ ΣΧΟΛΕΙΟ," Μηνιαῖο Παιδαγωγικὸ Περιοδικὸ

Γραφεία: Φιλοθέης 17

Κυκλοφορεῖ ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος τὸ 40 και 50 τεῦχος με πλουσία παιδαγωγικὴ ἴλη. Γράφουν οἱ κ. κ. Βλησιδης, Καλλιᾶφας, Σκαλισᾶνος, Μοραῖτης κ.τ.λ. Ζητήσανε τὸ τεῦχος διὰ νά παρακολουθήσετε τὸν κανονισμὸ τῆς Παιδαγωγικῆς βιβλιοθήκης τοῦ «Ν. Σ.» 20 μελέτες πρωτότυπες θὰ μῆσουν πῶς ὁλες τὴς πλευρῆς τοῦ σχολεῖοῦ εργασίας γραμμένες ἀπο ἐπιτελεῖο συνεργατῶν τοῦ «Ν. Σχολεῖο». Ἀπευθυνόμεστε σ' ὅσους ἐνοίωσαν τὴν ἀνάγκη και τὴν ἐπιθυμία νά συντελοῦσιν σὴν διάδοσὴ τῆς δημοφιλῆς; πνοῆς μέσα στὰ σχολεῖα μας.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ Ε. ΠΕΤΡΟΥΝΙΑ Καθηγητοῦ τοῦ Ζ' Γυμνασίου Ἀθηνῶν

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΑΠ' ΤΗΝ ΠΑΛΑΙΑ ΔΙΑΘΗΚΗ,

Τὸ πρῶτο βιβλίο πού ἐνεκρίθησε ὡς ἐλεύθερον ἀνάγνωσμα.

- Βιβλίο Α'. «Ἡ Γένεσις»
- Βιβλίο Β'. «Ὁ Μωυσῆς»
- Βιβλίο Γ'. «Οἱ Κριταὶ»

ἨΘΙΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ,

Μέρος Α'. «Ἀπο τῆς Φιλοσοφίας εἰς τὸν Χριστιανισμὸν»

Ἡ ΥΠΟΒΟΛΗ ΩΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΤΗΣ ΑΓΩΓΗΣ,

(Μετὰφρασις)

ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΔΕΣΣΗΣ - ΑΛΜΩΠΙΑΣ

Απόσπασμα πρακτικῶν Γενικῆς Συνέλευσεως 9ης καὶ 10 Σεπτεμβρίου 1933.

Ἐν Ἀρδέα κ' ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Δημοτικῆς σχολείου, σήμερον τὴν 9ην τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου 1933 ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος Σάββατον καὶ ὄραν 2αν Μ.Μ. συνελθόντες εἰς τακτικὴν Γεν. Συνέλευσιν τὰ μέλη τοῦ συλλόγου δημοδιδασκάλων Ἀλμωπίας Ἐδέσσης ἢ Ἐνωσεως ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ προέδρου κ. Χρήστου Παυλιανίδου κατόπιν προσκλήσεως αὐτοῦ μεθ' ἡμερησίας διατάξεως.

- 1 Τακτοποίησης μελῶν
- 2 Λογοδοσία ἀντιπροσώπων

3 Ἐγκρισις προϋπολογισμοῦ
 4 Συζήτησις περὶ συνδεδασματικῶν Διοικ. Συμβουλίων
 5 Ἐγκρισις ἀποφάσεων ἐξέδωσαν τῶν Διοικ. Συμβουλίων
 6 Διάφοροι προτάσεις

Παρόντα μέλη 42 ἐκὶ συνόλου τακτικῶν μελῶν 80.

4ον Συζήτησις περὶ συνδεδασματικῶν

Μετὰ ταῦτα ἀρχεται ἡ συζήτησις ἐπὶ τὴν συνδεδασματικῶν.

Ὁ κ. Πρόεδρος πληροφορεῖ τὴν γενικὴν συνέλευσιν σχετικὰ μετὰ τὰς κινήσεις ποῦ παρουσιάσθησαν εἰς τοὺς ἄλλους συλλόγους. Ἀναγινώσκει πρὸς διαφώτισιν ἐπιστολὴν τοῦ συλλόγου Κα-

βάλλας ἀνευνομένην πρὸς τὸν Σύλλογον μας, γνωρίζει δὲ καὶ σχετικὴν ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου πρὸς τὸν Σύλλογον Καβάλλας, τόσον ὡς πρὸς τὴν συνεργασίαν μετὰ τῶν ἄλλων ὑπαλλήλων ὅσον καὶ πρὸς τὴν μελετωμένην συγένησιν τῶν συλλόγων Μακεδονίας ἐν Θεσσαλονικῇ ζήτησι δὲ νὰ ἀποφανθῇ ἡ Γενικὴ Συνέλευσις ἐπὶ τῆς ἀκολουθητέας πορείας τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου σύμφωνα μετὰ τὴν παρουσιαστέου κατὰστασιν ἢ μετὰ τὴν ληφθεῖσαν ἀπόφασιν παρὰ τῆς 1στῆς Γενικῆς συνελεύσεως.

Ὁ κ. Γ. Παπαδόπουλος λέγει ὅτι ἐλήφθη ἀπόφασιν συνεργασίας μετὰ τῶν ἄλλων ὑπαλλήλων καὶ ὑπόστανται ὁ Σύλλογος Καβάλλας κινεῖται ἀνεξάρτητα. Τάσσεται μετὰ τὸν σύλλογον Καβάλλας μετὰ τὴν προϋπόθεσιν νὰ ἔχη γνώσιν καὶ ἡ Ὀμοσπονδία, ἐγκρίνουσαν τοιαύτην συγένησιν.

Ὁ κ. Ἰωσήφ Ἰερωνίμης συνιστᾷ προσοχὴν εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο.

Ὁ κ. Παυλιανίδης (Πρόεδ.) Συμφωνεῖ μετὰ τὴν γνώμην τοῦ κ. Παπαδοπούλου ζητεῖ ὅμως τὴν γνώμην τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως ὅσοιαν στάσιν νὰ τηρήσῃ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἐν ἀρνητικῇ ἐντολῇ τῆς Ὀμοσπονδίας. Νὰ ταχθῇ παρὰ τὸ πλεῖστον τοῦ Συλλόγου Καβάλλας ὅστις ἔσχε τὴν πρωτοβουλίαν μὴς τοιαύτης συγκεντρώσεως ἐν Θεσσαλονικῇ τῶν συλλόγων Μακεδονίας, ἐνόσω γνωρίζει ὅτι μὴ τοιαύτη ἐνέργεια ἀντικεῖται πρὸς τὸ καταστατικὸν τῆς Ὀμοσπονδίας ἢ νὰ συμπεραφθῇ πρὸς τὰ κελεύσματα τῆς Ὀμοσπονδίας.

Ὁ κ. Τσιμόφης λέγει ὅτι πρέπει τὸ Διοικητ. Συμβούλιον νὰ ὑπακούῃ στὴν Ὀμοσπονδίαν ὅταν εἶναι γενικὸν τὸ συμφέρον. Ἄλλως ἐν ἀρνήσει τῆς Ὀμοσπονδίας δύναται νὰ ζητηθῇ συγένησις ὑπὸ ὠρισμένου ποσοστοῦ συλλέγων, εἰς περίπτωσιν ὅπως συγκεντρώσεως, ἐπὶ ὅπως εἰδοποιηθῇ ἐγκρίτως ἢ Ὀμοσπονδία.

Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ὁ πρόεδρος γνωρίζει εἰς τοὺς συναδέλφους ὅτι εἰδοποιήθη ἔγγραφος ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Ὀμοσπονδίας περὶ τοῦ γεννησμένου τοπικοῦ παιδαγωγικοῦ Συνεδρίου τῆς περιφέρειας μας, τὴν 8ην Ὀκτωβρίου ε. ἔ. καὶ παρεκλήθη ἵνα ἐπισκεφθῇ τὴν περιφέρειάν μας κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ παιδαγωγικοῦ συνεδρίου, κατόπιν τῆς ληφθεῖσης σκεψασ παρὰ τοῦ Προέδρου τῆς Διδ. Ὀμοσπονδίας νὰ περιοδύσῃ δὴν τὴν Ἑλλάδα, διὰ νὰ εἰδῇ εἰς ἑμῶν ἐπαθὴν μὴ τὸν συναδέλφικόν κόσμον καὶ ἐν συνεργασίᾳ μετὰ αὐτὸν ὀργανώσῃ τοὺς συλλόγους.

Ὁ κ. Τσιμόφης ὑποπτεύεται τὴν περιοδείαν τοῦ προέδρου τῆς Ὀμοσπονδίας εἰς ἐσχὴν καθ' ἣν εὐρισκόμεθα εἰς ἀγῶνα διεκδικήσεως ζωικοκώτων αἰτημάτων μας.

Ἐν τῇ αἰτίᾳ ἀποφασίζεται ν' ἀπαντηθῇ στὸν σύλλογον Καβάλλας ὅτι ἀπεφασίσθη ἡ συμμετοχὴ τοῦ Συλλόγου μας εἰς τὴν συγένησιν τῆς Θεσσαλονικῆς εἰδοποιουμένης ἐγκρίτως τῆς Ὀμοσπονδίας.

Ὅσον ἀφορᾷ δὲ διὰ τὴν συνεργασίαν μετὰ τῶν ἄλλων ὑπαλλήλων ὁ κ. Πρόεδρος λέγει ὅτι ἡ σύσκεψις αὕτη δὲν ἀφορᾷ μίαν μόνον μίαν συγένησιν διδασκάλων τῆς Μακεδονίας, ἀλλὰ τὴν ἐγκρίσιν τῆς Ὀμοσπονδίας πρὸς συζήτησιν τοπικῶν τῶν ἐκπαιδευτικῶν ζητημάτων ἀντιπροσωπευομένων ὑπὸ τῶν προέδρων τῶν συλλόγων.

Ὁ κ. Κωστήνης λέγει ὅτι πρέπει νὰ ἐξουσιοδοτηθῇ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον δεόντως νὰ ἐνεργήσῃ.

Τὰ αὐτὰ ὑποστηρίζει ὁ κ. Νάκος.

Ὁ κ. Τσιμόφης συνιστᾷ συνεργασίαν καὶ μετὰ τῶν ἄλλων ὑπαλλήλων. Λέγει ὅτι ἡ Ὀμοσπονδία ἐργάζεται μόνοπλευρῶς. Εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐπιτύχῃ μόνον μίαν νὰ αἰτήματά μας χορηγῆται καὶ ὅτι μὴς ἀπελθὼν ἡ συνεργασία. Ἀναφέρει σχετικῶς ὅτι ἄλλοι ὑπαλλήλοι ἔχουσιν μεγάλας ἐπιτυχίας ἐν τῷ τοῦτοναισιν οἱ δημοδιδασκαλοὶ οὕτω δεικνυμένῃ λαμβάνουν,

οὔτε ποσοστὰ κ' ἐπιφορτίζονται ἐπὶ κλίον τῆς ἐργασίας καὶ ἕτερα καθήκοντα.

Ὁ κ. Νάκος διαφωνεῖ πρὸς τὴν γνώμην τοῦ κ. Τσιμόφης. Ἐπιστήθημεν λέγει ἐκ τῆς συνεργασίας μετὰ τῶν ἄλλων ὑπαλλήλων καὶ ἀναφερόμεν τὴν χορηγήσιν τῶν 3)16 μόνον εἰς αὐτοὺς μὴ ληφθέντων ὑπ' ὄψει τῶν δημοδιδασκάλων. Τότε μόνον νὰ γίνῃ συνεργασία ὅταν καθορισθῇ τὸ ζήτημα ἀπὸ τὴν Ὀμοσπονδίαν.

Ὁ κ. Γ. Μουραθῆσος λέγει ὅτι διαφέρει ἡ σύσκεψις αὕτη τῶν δημοδιδασκάλων ἀπὸ τῆς συνεργασίας τῶν ἄλλων ὑπαλλήλων.

Ὁ κ. Νάκος λέγει ὅτι ἡ κοινὴ γνώμη δὲν ὑπολογίζει τὸν διδασκαλὸν ἀπὸ τῆς ἐνεργείας τῶν ὑπαλλήλων. Βλάβη προέρχεται ἐκ τῆς συνεργασίας διότι δὲν διακρίνεται καλῶς ἡ κοινὴ γνώμη ἐναντι τῶν ἄλλων ὑπαλλήλων. Δεῖν νὰ μὴ λόβῃ μέρος εἰς ὑπαλληλικὰς συγκεντρώσεις ὁ δάσκαλος.

Ὁ κ. Τσιμόφης διασαφίζει καὶ λέγει ὅτι ἡμεῖς οἱ δάσκαλοι συνεργασθῆμεν ἀνεκέρως. Γίνεται ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου σχετικὴ διαλογικὴ συζήτησις μεταξὺ προέδρου, Νάκου, καὶ Τσιμόφης ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν 3)16.

Ὁ κ. Νάκος προτείνει νὰ ζητηθῇ ἡ ἐπέκτασις τῶν 3)16, ἐνόσω ἡ κοινὴ γνώμη εἶναι προδιατεθειμένη καλῶς.

Ὁ κ. Τσιμόφης λέγει ὅτι ἐν δὲν ἐνήργων οἱ ἄλλοι ὑπαλλήλοι, ὅτι ἐγένετο ἡ περιουσίαν τῶν 4)13 ο.ο. ἔδωκε καὶ ὁ σύλλογός μας ἐνέργειαν εἰς τὴν περιπτωσιν αὐτῇ. Ὁ κ. Πρόεδρος ἀναγινώσκει τὸ σχετικὸν ἐγλῆμα πρὸς τὴν Κυβέρνησιν κ.κ.

Ὁ κ. Γ. Κωστήνης ἀντιρροῖ τὴν γνώμην τοῦ κ. Νάκου ὡς πρὸς τὴν ἐπέκτασιν τῶν 3)16 καὶ δηλοῖ ὅτι ζῆται τῆς συνεργασίας μετὰ τῶν ἄλλων ὑπαλλήλων ἀδύνατη καθίσταται ἡ χορηγία τῶν.

Ὁ κ. Νάκος ὑποστηρίζει τὴν γνώμην τοῦ κ. Νάκου ὡς πρὸς τὴν ἐπέκτασιν τῶν 3)16 καὶ δηλοῖ ὅτι ζῆται τῆς συνεργασίας μετὰ τῶν ἄλλων ὑπαλλήλων ἀδύνατη καθίσταται ἡ χορηγία τῶν.

Ὁ κ. Γ. Παπαδόπουλος λαμβάνων τὴν λόγον λέγει ὅτι τὸ ζήτημα τοῦτο ἐκλονισθῆν ὑπὸ τῆς Ὀμοσπονδίας. Ἀναγινώσκει σχετικῶς τοὺς τεθέντας ὅρους ὑπὸ τῆς Ὀμοσπονδίας ὡς πρὸς τὴν συνεργασίαν μετὰ τῶν ἄλλων ὑπαλλήλων.

Ἐν τῇ αἰτίᾳ ἀποφασίζεται ὁμοφώνως ὅπως ὁ σύλλογός μας ἀντιπροσωπευθῆ εἰς τὴν συγένησιν τῆς Θεσσαλονικῆς σύμφωνα μετὰ τὰ κελεύσματα τῆς Ὀμοσπονδίας.

Ὁ Πρόεδρος Παυλιανίδης
 Ὁ Γραμματεὺς δ. α.
 Δ. Ἀθανασιάδης

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Στὸν ἀγαπητό μου συνάδελφο Δημ. Κιτσιαντώνη μνηστυθέντα μετὰ τῆς Δίλλας Λαμπρινῆς Χριστοδούλου εὐχόμενος ταχεῖαν τὴν στέψην, ὁμοίως εἰς ἴδιαι εὐχῆς ἀποπέμνω καὶ στοὺς ἀγαπητούς μου συνάδελφους Κων. Μασσακῶν, Παν. Μετσόπουλον, Παν. Ἀναστασιάδην, Κράλιον καὶ Ἀνδρέαν Βέλλιον γὰ τὴν ἴδια αἰτία.

Μεστάνη Τραπεζίας
Γεώργιος Α. Καρράφης

Στὸν ἀγαπητό μου συνάδελφο καὶ διευθυντὴ τοῦ Δημοτικῆς Σχολείου Παλαιοβόρας Ἰωάννην Πασιάν, ὅς καὶ εἰς τὴν ἐκλεκτὴν τῆς καρφῆς τοῦ Ἀνδρέα Ἀλεξάνδρου Παλαιοβόρα ἐκ Ἀφρίδας, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν ἀρραβῶν μου εὐχόμενος ἐπιτυχίας νὰ ζήσῃ καὶ ταχεῖαν τὸν στέψην.
Παλαιοβόρα Διονύσιος Παλιός

ΤΗΝ 26^{ην} ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ

εἰς τὰς Ἀθήνας ἢ νέα μεγάλη

ΠΡΩΤΗΝ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Ο 'ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ,

ὄργανο ἀγῶνος τοῦ ἐργαζομένου ὑπαλληλικοῦ καὶ παραγωγικοῦ Κόσμου

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΔΗΜ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ

(Ἀποχώρησας Διευθυντῆς τοῦ «Ἐλευθέρου Ἀνδρέου»)

- ΜΕ ΚΑΝΕΝ ΚΟΜΜΑ
- ΜΕ ΚΑΜΜΙΑΝ ΤΡΑΠΕΖΑΝ
- ΜΕ ΚΑΝΕΝΑ ΚΕΦΑΛΑΙΟΚΡΑΤΙΚΟ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟ

ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΙ: Οἱ διαπρεπέστεροι πρωτοπόροι συγγραφεῖς, πολιτικοὶ καὶ δημοσιογράφοι.

Θὰ εἶνε ἡ κατ' ἐσχὴν ἐφημερίς ποῦ θὰ ὑποστηρίξῃ τὰ δίκαια τῆς διδασκαλικῆς τάξεως.

Ἀντικειμενικῇ, πλήρῃ, ἀκομμάτιστος, τελείως ἈΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ἐξέτασις τῶν πολιτικῶν, οικονομικῶν καὶ κοινωνικῶν προβλημάτων τοῦ τόπου. ΠΑΝΤΟΤΕ ΚΑΙ ΠΡΟΣ ΠΑΝΤΑΣ ΤΗΝ ΑΔΗΘΕΙΑΝ.

Θὰ ἐπιδιώξῃ νὰ ἔχῃ ὡς ἀνταποκριτὰς εἰς τὰς ἐπαρχίας τοὺς δημοδιδασκάλους κάθε χωριοῦ καὶ κωμοπόλεως, οἱ ὅποιοι παρακαλοῦνται νὰ γράψουν ἀπὸ τοῦδε εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ «ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΥ» τὰς γνώμας καὶ ὑποδείξεις των.

Διὰ πρώτην φορὰν ὁ διδασκαλικὸς μας κόσμος ἀποκτᾷ μεγάλην καθημερινὴν ἐφημερίδα τελείως ἹΔΙΚΗΝ ΤΟΥ. Δι' αὐτὸ πρέπει νὰ τὴν ἀγαπήσῃ καὶ νὰ τὴν ὑποστηρίξῃ. Ἡ ἐπιτυχία τῆς θὰ εἶναι καὶ ἐπιτυχία τοῦ δημοδιδασκάλου.

ΓΡΑΦΕΙΑ. ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 36
ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦ.: 24-531 ΚΑΙ 24-532

